

POSTANOWIENIE

12 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

na posiedzeniu niejawnym 12 sierpnia 2024 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku J. P. (poprzednio R.)
z udziałem G. G., R. G. i P. P.
o zasiedzenie,
na skutek skargi kasacyjnej G. G. i R. G.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Opolu
z 18 listopada 2022 r., II Ca 293/22,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

2. zasądza od uczestników postępowania G. G. i R. G. na rzecz wnioskodawczyni J. P. i uczestnika P. P. kwoty po 1350 zł (tysiąc trzysta pięćdziesiąt), tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego, wraz z odsetkami ustawowymi w przypadku opóźnienia, rozpoczynającego bieg po upływie tygodnia od dnia doręczenia skarżącym odpisu postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zgodnie z brzmieniem art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w następujących wypadkach:

– w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,

- istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
- zachodzi nieważność postępowania,
- skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, w szczególności przez zapewnienie jednolitej wykładni i stosowania prawa.

Skarga kasacyjna uczestników G. G. i R. G. od postanowienia Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 18 listopada 2022 r. zawiera wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania z powołaniem się na jej oczywistą zasadność, potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości oraz występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia prowadzi jednakże do stwierdzenia, że wskazane przez skarżących podstawy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzą. Brak jest także podstaw by przyjąć, że w sprawie miała miejsce nieważność postępowania.

Powoływanie się przez skarżącego na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga odpowiedniego sformułowania tego zagadnienia, wskazania przepisów prawa, na których tle zagadnienie się wyłoniło oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej możliwość rozbieżnych ocen prawnych oraz istotności tego zagadnienia. Rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego o znaczeniu uniwersalnym, musi mieć jednocześnie także znaczenie dla sposobu rozstrzygnięcia sprawy, w której zagadnienie powstało.

Argumentacja prawna powołana przez skarżących w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz przedmiot przedstawionego zagadnienia dotyczącego kwestii "czy osoba działająca na podstawie i w zakresie pełnomocnictwa udzielonego jej przez właściciela, a więc władająca rzeczą z jego woli, może być traktowana jako posiadacz samoistny nieruchomości, a co za tym idzie, czy okres takiego władania może być wliczany do okresu 30 lat, o jakim

mowa w art. 172 §2 k.c., czy też osoba taka - w zależności od treści pełnomocnictwa - jest posiadaczem zależnym (art. 336 k.c. , dzierżycielem (art. 338 k.c.) lub osobą mającą inne prawo do posiadania nieruchomości." oraz "czy czynność właściciela polegająca na odwołaniu pełnomocnictwa umożliwiającego przeniesienie prawa własności nieruchomości, z chwilą powzięcia o tym wiadomości przez osobę władającą rzeczą, która nadal nią włada, należy traktować jako uznanie roszczenia właściciela przerywające bieg zasiedzenia zgodnie z treścią art. 123 § 1 pkt. 2 kc w zw. z art. 175 kc.", nie pozwala zaś przyjąć, aby zagadnienie to mogło – z punktu widzenia okoliczności rozstrzyganej sprawy – być uznane za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Zagadnienia dotyczące rozumienia posiadania samoistnego oraz uznania roszczenia zostały poza tym dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowej judykaturze Sądu Najwyższego. Nie istnieje zaś potrzeba wykładni przepisów prawa ani nie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli Sąd Najwyższy na ten temat wyraził już swój pogląd we wcześniejszym orzecznictwie, a nie zachodzą okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu.

Skarżący nie wskazali w skardze kasacyjnej argumentacji wskazującej, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, co wymaga wykazania, że podstawy skargi kasacyjnej w sposób oczywisty zasługują na uwzględnienie.

Z tych względów w przedmiocie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania orzeczono jak w treści postanowienia (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 13 § 2, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

[SOP]

[ms]

